

H O T Ă R Ă R E
**cu privire la aprobarea Regulamentului privind cerințele față de programul
de reasigurare al asigurătorului și regulile de contractare a reasigurărilor**

nr. 17/6 din 21.04.2017

Monitorul Oficial nr.181-189/1024 din 09.06.2017

* * *

ÎNREGISTRAT:
Ministerul Justiției
nr.1221 din 23 mai 2017
Ministru _____ Vladimir CEBOTARI

Întru executarea prevederilor art.10 alin.(6) din [Legea nr.407-XVI din 21.12.2006](#) „Cu privire la asigurări” (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr.47-49, art.213) și în temeiul art.1 alin.(1), art.8 lit.b), art.21 alin.(1), art.22 alin.(1) și alin.(2) din [Legea nr.192-XIV din 12.11.1998](#) „Privind Comisia Națională a Pieței Financiare” (republicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr.117-126 BIS), cu modificările și completările ulterioare, Comisia Națională a Pieței Financiare

HOTĂRĂȘTE:

Se aprobă Regulamentul privind cerințele față de programul de reasigurare al asigurătorului și regulile de contractare a reasigurărilor, conform anexei.

PREȘEDINTELE COMISIEI

NAȚIONALE A PIEȚEI FINANCIARE Valeriu CHIȚAN

Nr.17/6. Chișinău, 21 aprilie 2017.

Anexă
la Hotărârea Comisiei
Naționale a Pieței Financiare
nr.17/6 din 21.04.2017

REGULAMENT
privind cerințele față de programul de reasigurare al asigurătorului
și regulile de contractare a reasigurărilor

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

1. Prezentul Regulament stabilește cerințele față de programul de reasigurare al asigurătorului și regulile ce urmează a fi respectate la contractarea reasigurărilor.

2. Noțiunile din prezentul Regulament vor avea următoarele semnificații:

comision de reasigurare (retrocesiune) – remunerarea achitată de reasigurător reasiguratului pentru transmiterea riscurilor în reasigurare (retrocesiune), după caz. Mărimea și metoda de achitare se stabilesc în contractul, slipul sau cover-note de reasigurare (retrocesiune);

contract de reasigurare – înțelegere stabilită între două părți, denumite „reasigurător” și „reasigurat”, prin care reasigurătorul preia o parte din riscurile subscrise de reasigurat în schimbul unei sume denumite „primă de reasigurare”, pentru care se obligă să-i plătească acestuia din urmă partea din despăgubire convenită în cazul producerii riscului (riscurilor) conform condițiilor convenite în contract;

excedent – suma riscului care se transmite în reasigurare (o parte din valoarea riscului, care depășește reținerea proprie);

pool de reasigurare – contract sau acord între reasigurători în care participanții își asumă o participație predeterminată și fixă în activitatea subscrisă, cu emiterea unei polițe în numele tuturor participanților;

primă de reasigurare (retrocesiune) – echivalentul în unități monetare plătit de către reasigurat pentru asigurarea oferită de reasigurător pentru riscurile transmise în reasigurare. Mărimea și metoda de achitare se stabilesc în contractul sau slipul de reasigurare (retrocesiune);

reasigurare facultativă – reasigurarea parțială sau integrală a unui risc aferent unei singure polițe de asigurare, cesiunea fiind negociată separat, unde atât reasigurătorul, cât și reasiguratul au opțiunea de a accepta sau de a refuza oricare din implicațiile celuilalt;

reasigurare obligatorie – reasigurarea unor categorii de riscuri precizate în contractul de asigurare, în proporțiile și limitele stabilite, unde selecția riscurilor de către părți nu este posibilă. Reasiguratul cedează riscurile subscrise sau o cota-parte din ele, indiferent de natura lor, iar reasigurătorul este obligat prin contract să le accepte;

reasigurare neproportională „excedent de daună” – reasigurarea prin care reasigurătorul despăgubește reasiguratul pentru valoarea daunelor suportate în exces față de o limită specificată a reținerii proprii;

reasigurare neproportională „excedent de rată a daunei” – reasigurarea prin care se limitează răspunderea reasiguratului la un anumit nivel al ratei daunei, cedându-se în reasigurare doar ceea ce depășește un nivel procentual prestabilit din volumul de prime. Astfel, reasigurătorul suportă daunele numai dacă nivelul total al acestora într-un anumit an pentru asigurător depășește suma stabilită;

reasigurare proporțională „cota parte” – reasigurarea prin care reasigurătorul preia în reasigurare o anumită proporție din fiecare risc asumat de reasigurat (cedent) prin polițele de asigurare directă, suportând toate daunele în aceeași proporție conform primelor directe, dar fără comision de reasigurare;

reasigurare proporțională „excedent de sumă” – reasigurarea prin care reasigurătorul consimte să preia o parte dintr-un risc peste limita reținerii proprii;

retrocesiune – acordul prin care un reasigurător cedează altui asigurător sau reasigurător totul sau o parte din reasigurarea asumată anterior;

slip/cover-note – acord care conține dispoziții aferente termenelor și condițiilor de reasigurare pentru riscurile plasate în reasigurare, care conține cel puțin următoarele:

- 1) denumirea companiei cedente;
- 2) caracteristica obiectului care se transmite în reasigurare;
- 3) suma asigurată;
- 4) condițiile de asigurare (durata valabilității contractului, răspunderea reasiguratului, comisionul de reasigurare, tantiema, prima de reasigurare etc.);
- 5) cota primei tarifare;
- 6) reținerea proprie a companiei cedente;

zonă geografică – clauză operativă în contractul de reasigurare, care stipulează teritoriul de acțiune a protecției prin reasigurare.

Noțiunile sau expresiile utilizate, care nu au fost definite în prezentul Regulament, dar sunt definite în [Legea nr.407 – XVI din 21 decembrie 2006](#) „Cu privire la asigurări” sau în actele normative emise de Comisia Națională a Pieței Financiare (în continuare – Comisia Națională), vor avea semnificația atribuită lor în lege sau prin actele normative respective, după caz.

Capitolul II

CERINȚE FAȚĂ DE PROGRAMUL DE REASIGURARE AL ASIGURĂTORULUI

3. Programul de reasigurare al asigurătorului va avea la bază respectarea cerințelor de natură prudentială prevăzute de legislația în vigoare, adecvarea programului de reasigurare la profilul de risc al asigurătorului, evitarea concentrării riscurilor, precum și transferarea efectivă a riscurilor.

4. Asigurătorul este obligat să adopte și să implementeze un program eficient de reasigurare pentru fiecare an financiar. Programul de reasigurare al asigurătorului este parte componentă a politicii sale de subscriere. Actuarul asigurătorului își va expune opinia privind pertinenta contractelor de reasigurare, în conformitate cu programul de reasigurare, care va fi anexată la programul de reasigurare.

5. Comisia Națională poate solicita revizuirea programelor de reasigurare, cât și a politicilor de subscriere ale asigurătorilor, în cazurile când:

- 1) riscurile subscrise nu sunt acoperite prin reasigurare în limitele legale;
- 2) reasigurătorii selectați nu au o poziție financiară stabilă;
- 3) acceptarea reasigurătorilor nu corespunde cerințelor prezentului Regulament.

6. Programul de reasigurare trebuie să corespundă necesităților de reasigurare, să definească și să documenteze strategia privind gestiunea reasigurărilor, care este parte a politicii sale de subscriere, identificând proceduri pentru:

- 1) criteriile calitative și cantitative care au stat la baza selectării formelor de reasigurare;
- 2) criteriile de selectare a reasigurătorilor, piața de operare, jurisdicția aplicabilă, inclusiv proceduri de evaluare a siguranței lor;
- 3) monitorizarea programelor de reasigurare (existența sistemelor de raportare și control intern).

7. Prin elaborarea și adoptarea programului de reasigurare managementul asigurătorului trebuie să se asigure că toate cerințele legale și de reglementare privind activitatea asigurătorului și necesitățile sale de reasigurare sunt îndeplinite și respectate. Organele de conducere ale asigurătorului, în cadrul activității de reasigurare, vor stabili strict următoarele limite:

- mărimea reținerii proprii maxime care se menține la un anumit nivel;
- nivelul maximal de protecție prin reasigurarea obligatorie pe care îl poate obține asigurătorul de la reasigurătorii selectați.

Organele de conducere ale asigurătorului vor elabora și monitoriza programul de reasigurare, care va include obligatoriu modalitățile de implementare a strategiilor de activitate, astfel încât să se asigure în mod continuu următoarele:

- 1) existența condițiilor de asigurare pentru clasele de asigurări subscrise și a expunerilor agregate pentru riscurile subscrise pe clase de asigurări;
- 2) stabilirea limitelor sumelor asigurate pe clase de asigurare, care vor face obiectul reasigurărilor obligatorii;
- 3) stabilirea criteriilor de selectare a reasigurărilor facultative;
- 4) optimizarea și monitorizarea cheltuielilor de reasigurare;
- 5) principiile de gestionare a riscului de lichiditate, în cazul necompensării la timp a despăgubirilor datorate de reasigurător;
- 6) organizarea eficientă a administrării activității de reasigurare.

8. Programul de reasigurare, adoptat de asigurător, trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

1) tipurile de reasigurare (facultativă, obligatorie), formele și metodele de reasigurare (proporțională („cota parte” sau „excedent de sumă”), neproporțională („excedent de daună” sau „excedent de rată a daunei”);

2) descrierea reasigurătorilor selectați cu indicarea rating-ului, după caz, conform agențiilor de rating și datelor privind proprietatea și stabilitatea lor financiară, experiența pe piață, țara de reședință;

3) nominalizarea riscurilor și/sau grupurilor de riscuri cedate pe tipuri de asigurare incluse în categoria „asigurări generale” și/sau „asigurări de viață”;

4) nivelul reținerii proprii pe fiecare clasă de asigurare;

5) sumele cedate în reasigurare pe fiecare clasă de asigurare, după caz;

6) zona geografică conform contractului de reasigurare;

7) procedurile de monitorizare a daunelor apărute și de recuperare a sumelor care sunt în sarcina reasigurătorilor.

9. În vederea evitării riscurilor neacoperite prin reasigurare, programul de reasigurare al asigurătorului și condițiile reasigurărilor trebuie să fie compatibile cu natura activităților de asigurare și reasigurare desfășurate.

10. Fiecare asigurător va menține o rețineră proprie maxim posibilă corespunzătoare capacității financiare și volumului activității lui.

11. Limita maximă a răspunderii unui asigurător pentru un risc asigurat sau preluat în reasigurare nu va depăși 25% din valoarea capitalului propriu și a rezervelor tehnice, conform ultimului semestru. Comisia Națională poate cere unui asigurător să justifice politica sa privind rețineră proprie și să emită decizii când va considera necesar, pentru a se asigura că asigurătorul nu simulează o reasigurare pentru un reasigurător străin.

12. Asigurătorii pot plasa riscurile subscrise în reasigurare în afara teritoriului Republicii Moldova doar către reasigurătorii care nu se află în proces de lichidare sau de insolabilitate, *corespund regimului Solvabilitate II* și/sau care, pe durata ultimilor trei ani, pornind de la anul premergător celui în care activitatea de reasigurare urmează a fi desfășurată, au deținut un rating de cel puțin BBB sau echivalentul acestuia conform datelor companiilor de rating *la nivel internațional sau local*.

13. Reasigurătorii pot organiza pool-uri de reasigurare pentru surplusurile de reasigurare a riscurilor din clasele de asigurări, consultându-se cu toți asigurătorii în privința bazelor, limitelor și termenelor care satisfac toți asigurătorii. Acordurile de organizare a pool-urilor de reasigurare vor fi prezentate Comisiei Naționale în decursul a 5 zile lucrătoare din data încheierii acestora.

Capitolul III

REGULILE DE CONTRACTARE A REASIGURĂRILOR

14. Fiecare asigurător care dorește să desfășoare activitate de reasigurare activă trebuie să dispună de o politică bine definită pentru a garanta preluarea riscurilor în reasigurare.

15. Asigurătorului i se permite să primească în reasigurare riscurile subscrise în strictă conformitate cu condițiile stabilite în limita claselor de asigurare în baza cărora a fost eliberată sau reperfectată licența, în baza slipului de reasigurare.

15¹. Asigurătorii (reasigurătorii) care înregistrează rata de solvabilitate sub nivelul de 120% și/sau un deficit de active eligibile admise în fondul asiguraților conform ultimului semestru, nu sunt în drept să primească în reasigurare riscurile subscrise.

[Pct.15¹ introdus prin Hot. CNPF nr.30/3 din 15.07.2019, în vigoare 26.07.2019]

16. Asigurătorul va asigura ca adoptarea deciziilor de acceptare a riscurilor în reasigurare să țină de competența persoanelor ce dispun de cunoștințele și experiența necesară în domeniul reasigurărilor. În acest sens asigurătorul care practică reasigurarea va dispune de un sector separat în reasigurări (secție, direcție, departament) în funcție de cuantumul de servicii de reasigurare prestate. Personalul sectorului menționat monitorizează și este responsabil pentru îndeplinirea prevederilor contractelor de reasigurare.

17. Asigurătorul trebuie să dispună de un sistem intern de control și raportare adecvat, care să asigure că subscrierea riscurilor, inclusiv a celor preluate în reasigurare, este în corespundere cu politica sa de subscriere și că politicile de reasigurare sau retrocesiune sunt adecvate, sigure și suficiente, nu este încălcată limita maximă a răspunderii asigurătorului pentru un risc asigurat sau preluat în reasigurare, cererile de reasigurare sunt raportate adecvat și despăgubirile sunt colectate prompt de la reasigurători. Sistemul de control intern al asigurătorului va fi supus unui audit periodic.

Capitolul IV

DISPOZIȚII FINALE

18. Asigurătorii vor ține cont de prevederile prezentului Regulament la adoptarea și revizuirea programului de reasigurare, care se va prezenta Comisiei Naționale la solicitare,

											tare, lei			
A	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Total														

Notă: În cazul în care datele incluse în prezentul Raport nu corespund cu cele reflectate în alte Rapoarte specializate/statistice, asigurătorul urmează să prezinte o notă explicativă care va conține argumentarea justificată a elementelor ce au cauzat divergențe între datele valorice.

Administratorul asigurătorului _____

Executorul și nr. de telefon _____

Data perfectării „__” _____ 20__

INSTRUCȚIUNE
privind modul de completare a Raportului privind contractele
cu reasiguratorii rezidenți și nerezidenți pentru
perioada 01.01.20__ – 31.12.20__

1. În coloanele 1, 2 și 3 se indică datele aferente reasiguratorului (inclusiv cu indicarea intermediarului, după caz), conform informațiilor solicitate în coloanele respective.

2. În coloanele 4, 5, 6 și 7 se indică informația aferentă contractului de asigurare direct: numărul și data contractului, suma de asigurare, prima brută subscrisă, fără valorile aferente contractelor sub efectul rezoluțiunii (reziliate) și clasa de asigurare.

3. În coloana 8 și 9 se indică informația privind tipurile de asigurare (reasigurare facultativă, obligatorie, de tip tratat (treaty) pe contract general, numărul și data contractului, formele și metodele de reasigurare (proporțională („cota parte” sau „excedent de sumă”), neproporțională („excedent de daună” sau „excedent de rată a daunei”) etc.)).

4. În coloanele 10 și 11 se indică cedările per contract (suma asigurată cedată în reasigurare/prima brută subscrisă cedată în reasigurare în perioada de raportare, conform înregistrărilor contabile respective).

5. În coloana 12 se indică raportul dintre primele cedate per contract și primele pe asigurarea directă per contract.

6. În coloana 13 și 14 se indică comisionul de reasigurare (pe clase de asigurare) și daunele recuperate de reasigurat (per contract) în perioada de raportare conform înregistrărilor contabile respective, cu delimitarea comisioanelor și daunelor recuperate în perioada de raportare, aferente contractelor din perioadele precedente.

[Anexa în redacția Hot. CNPF nr.30/3 din 15.07.2019, în vigoare 26.07.2019]